

# РЕШЕНИЕ

№ 8359

гр. София, 11.03.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ:** Маргарита Йорданова

**Димитър Петров**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9501** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от директор на Регионална дирекция по горите – С., срещу решение № 390/22.01.2024г. по АНД № 20231110202734 по описа за 2023г. на СРС, 95 състав, с което е отменено наказателно постановление № 694/07.03.2022г. издадено от касатора, с което на „Био Майнинг“ АД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лева.

Касаторът поддържа, че обжалваното решение е неправилно и необосновано. Твърди, че правилно в АУАН като дата на извършване на нарушението е посочен периодът от 09.09.2020г. до 04.12.2020г., тъй като изпълнителното деяние сочено като нарушение от такъв характер – изграждане на метална конструкция с тухлени стени и площ над 1000 кв.м., обективно е невъзможно да се осъществи с едно действие или за един ден, а в продължителен период от време. В тази връзка твърди, че при съставяне на АУАН и издаване на НП, не са допуснати процесуални нарушения. Поддържа и, че са налице останалите елементи на фактическия състав на описаното в НП нарушение – липса на учредено право на строеж върху поземления имот за изграждане на сградата без промяна на предназначението на територията, както и лице, което е изградило обекта - „Био Майнинг“ АД, които обстоятелства се установяват и в съдебното производство по обжалване на заповед № РА30-66/24.01.2022г. на главния архитект на СО (за

премахване на незаконен строеж), приключило с постановяване на решение № 1851/20.02.2023г. по адм.дело № 8742/2022г. на ВАС, Второ отделение. Прави искане решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново, с което да се потвърди НП.

Препис от касационната жалба е връчен на насрещната страна – „БИО МАЙНИНГ“ АД, която я оспорва с подаден писмен отговор.

Съдът е сезиран и с частна жалба подадена от директор на Регионална дирекция по горите – С., срещу определение № 2383/24.06.2024г. по АНД № 20231110202734 по описа за 2023г. на СРС, 95 състав, с което е оставено без уважение искането за изменение на решението в частта за разноските – присъдените в полза на „Био Майнинг“ АД разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 3000 лева. Дружеството подава писмен отговор, с който оспорва частната жалба.

Прокурорът от С. градска прокуратура изразява становище, че жалбата е неоснователна, а първоинстанционното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните в доказателства, във връзка с доводите на страните, намира за следното:

По касационната жалба срещу решението на СРС:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на „Био Майнинг“ АД, срещу Наказателно постановление № 694/07.03.2022г. издадено от директор на Регионална дирекция по горите – С., с което на основание чл. 265, ал.3 от ЗГ, за нарушение на чл. чл. 54, ал. 1, т. 3, буква „ж“ от Закона за горите, на дружеството е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лева. Наказанието е наложено за това, че като страна по договор за съвместна дейност № 154 от 23.06.2016 г., сключен с Югозападно държавно предприятие (ЮЗДП) - [населено място], „Био Майнинг“ АД е изградило обект по чл. 54, ал. 1, т. 3, буква „ж“ (зооветеринарно съоръжение) от Закона за горите, в горска територия - публична държавна собственост, в имот с кадастрален № 22472.7450.259, находящ се в землището на [населено място], [община], представляващ строеж, а именно изградена метална конструкция с тухлени стени и площ над 1000 кв.м., без да е учредено право на строеж по установения за това ред в Закона за горите, с което е нарушен чл. 54, ал. 1, т. 3, буква „ж“, във връзка с чл. 265, ал. 3, във връзка с ал. 2 от Закона за горите.

Делото е разгледано от СРС за втори път, след като с решение № 1032/17.02.2023г. по КНАД № 9405/2022г. на АССГ, XXVI касационен състав, е отменено решение по НАХД № 4067/2022г. на СРС и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда за изясняване на всички относими за случая обстоятелства и разкриване на обективната истина на база събраните доказателства.

За да отмени НП, СРС се е позовал на събраните по делото писмени доказателства, показанията на разпитаните свидетели Т. (съставил КП), А., Д. (директор на ТП на ДЛС „Искър“) и Р., както и заключението на изготвената по делото и приета съдебна експертиза. Въз основа на тези доказателства СРС е мотивирал извод, че сградата предмет на оспореното НП, е изградена и съществуваща като самостоятелен обект към м.юли 2020г., а АУАН е съставен на 09.09.2021г., което е в нарушение на чл.34, ал.1 ЗАНН, поради изтичане на едногодишен срок от извършване на нарушението. Отделно от това е приел и, че не са налице материалноправните основания за

ангажиране отговорността на „Био Майнинг“ АД, тъй като не е установено по делото именно дружеството да е извършител на строежа, респ. строежът да е извършен по негово възлагане.

Съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 и 2 АПК, в касационното производство съдът се произнася служебно по валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо. По отношение неговата правилност, намира следното:

Правното основание на което е ангажирана отговорността на „Био Майнинг“ АД е посочено в НП – разпоредбата на чл.265, ал.3, вр. ал.2 ЗГ, съгласно която, с имуществена санкция в размер от 3000 лв. до 15 000 лв. се наказва юридическо лице или едноличен търговец, което изгражда обекти по чл. 54, ал. 1 или извършва дейност по чл. 73, ал. 1 в горски територии, без да е учредено право на строеж, съответно без да е променено предназначението на територията по установения за това ред. Категорично се установява от събраните пред СРС писмени доказателства и заключението на комплексната съдебна експертиза, че на територията на ДЛС Искър, в имот с идентификатор 22472.7450.259, с вид на собствеността – държавна публична; вид територия Горска, НТП друг вид дървопроизводителна гора, е изградена „едноетажна сграда с метална конструкция и тухлени стени“, в непосредствена близост до сграда с идентификатор 22472.7450.259.2 и сеновал, с размери: 64,00м/24,00м. /1536 кв.м./ и височина от 3,50м до 5,00м., както и че този строеж е извършен без одобрени инвестиционни проекти, и без издадено разрешение за строеж. Този строеж е извършен от „Био Майнинг“ АД, което дружество е страна по договор за съвместна дейност № 154 от 23.06.2016г., сключен с „Югозападно държавно предприятие“ ДП- Б., по силата на който страните са се договорили да извършват съвместно ремонт и поддръжка на ловната база на ТП „ДЛС Искър“. Това обстоятелство е установено в производството по обжалване на заповед № РА30-66 от 24.01.2022г. издадена от главния архитект на СО. С тази заповед, на основание чл. 225а, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, във връзка с чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ, главният архитект на СО е наредил на „БИО МАЙНИНГ“ АД – С. (като извършител на строежа) и на Териториално поделение Държавно ловно стопанство „Искър“, към ДП „Югозападно държавно предприятие“ (собственик на имота), да премахнат незаконен строеж – процесната сграда: „Едноетажна сграда (метална конструкция с тухлени стени) – склад“, находяща се в имот с идентификатор 22472.7450.259, по КККР на [населено място], яз. Искър, район „П.“ – Столична община, до сграда с идентификатор 22472.7450.259.2 и сеновал на територията на ТП „Държавно ловно стопанство Искър“. С решение № 1851/20.02.2023г. по адм.дело № 8742/2022г. на ВАС, Второ отделение, е отменено решение № 4111 от 20.06.2022г. по адм.дело № 2855/2022г. по описа на АССГ единствено в частта, с която със заповедта на главния архитект на СО е наредено на ТП ДЛС „Искър“, към ДП „Югозападно държавно предприятие“, да премахне незаконния строеж като собственик на имота, като ВАС е приел, че териториалното поделение на ДП не е юридическо лице, следователно не притежава правосубектност и не може да бъде адресат на тази заповед. В останалата част обжалването на заповедта от „Био Майнинг“ АД е отхвърлено, в това число, с която е прието, че е налице строеж, че той е незаконен тъй като е извършен без одобрени строителни книжа, както и, че извършител на строежа е

жалбоподателят „Био Майнинг“ АД, който и така твърди в жалбата си. Окончателното решение на ВАС, следва да бъде зачетено от настоящата инстанция и съдът да приеме за установени обстоятелствата попадащи в пределите на СПН на решението, в това число и, че извършител на незаконния строеж е „Био Майнинг“ АД. В тази връзка възраженията на касатора за необоснованост на изводите в тази част на СРС, са основателни.

Правилен и обоснован обаче, е изводът на СРС, че АУАН е издаден в нарушение на разпоредбата на чл.34, ал.1 ЗАНН. Нормата гласи, че не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. При правилно приложение на материалния закон СРС е приел, че в конкретния случай нарушението е извършено най-късно при изграждане на покрива и ограждащите стени на обекта – достигнат етап „груб строеж“ по смисъла на §5, т.46 от ДР на ЗУТ, от който момент и правото на строеж се трансформира в право на собственост и строежът става самостоятелен обект по аргумент от чл.181, ал.2 ЗУТ. За да се реализира административнонаказателната отговорност по чл.265, ал.3 ЗГ, законодателят дори не изисква сградата да е изградена до етап „груб строеж“, а да е започнало изграждането на обекта – строителните дейности реално да са започнали, без да има издадени строителни книжа за това. В случая, категорично се установява от приетата комплексна съдебна експертиза, че изграждането на обекта е продължило в периода от м.юли 2019г. до м.юли 2020г., в който момент вече са били изградени ограждащите стени и покривът. Този извод на вещите лица е направен въз основа на данните от Google Earth Pro – професионално издание, представляващо картографска система за двумерна и тримерна визуализация на обекти, базирана на сателитни снимки и GPS координати. Категорично е установена сградата от вещите лица, както и периодът на изграждането ѝ. От разпечатката от системата към м.юли 2020г. е видно, че сградата съществува във вида и размерите, които са и към момента на проверката, последното се установява от показанията на свидетеля Д.. Въз основа на заключението на експертите, СРС е направил обоснован извод, че посоченият в АУАН период на изграждане на конструкцията – от 09.09.2020г. до 04.12.2020г. не е подкрепен с нито едно доказателство – нито събрано в хода на административното производство, нито в съдебното. Напротив, от заключението на комплексната съдебна експертиза се установява по категоричен начин, че изграждането на конструкцията – сграда, е продължило в периода от м.юли 2019г. до м.юли 2020г., в който момент вече са били довършени ограждащите стени и покривът. При правилно установени обстоятелства по делото за периода на изграждане на обекта, респ. за факта на извършване на нарушението, правилен и законосъобразен е изводът на СРС, че АУАН не е следвало да бъде издаван на 09.09.2021г., а образуваното административнонаказателно производство е следвало да се прекрати с изтичането на една година от извършване на нарушението, в който период административнонаказателната отговорност не е била реализирана. Наказателното постановление е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и правилно е било отменено от СРС.

Предвид горното, настоящият състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на

решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

По частната жалба на директора на РДГ – С., срещу определение № 2383/24.06.2024г. по АНД № 20231110202734 по описа за 2023г. на СРС, 95 състав, с което е оставено без уважение искането за изменение на решението в частта за разноските. Предвид изхода на делото пред СРС, право на разноски има жалбоподателят „Био Майнинг“ АД на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК. Представил е доказателства за извършени разноски за адвокатска защита в размер на 3000 лева, съгласно приложени три договора за правна защита и съдействие, съответно от 22.03.2023г., 23.03.2022г. и 17.10.2022г., за изготвяне на жалби и процесуално представителство при първоначалното разглеждане на делото пред СРС, касационното производство и второто разглеждане на делото пред СРС. В тази връзка е правилен изводът на СРС, че направените разноски от жалбоподателя общо в размер на 3000 лева – платено адвокатско възнаграждение за изготвяне на жалби и процесуално представителство в хода на трите съдебни производства, не е прекомерно с оглед действителната фактическа и правна сложност на делото, спорните въпроси от фактическа и правна страна и извършените процесуални действия, в това число и множеството събрани доказателства. По тези съображения и правилно с определение № 2383/24.06.2024г., СРС е оставил без уважение искането на АНО за изменение на решението в частта за разноските, което определение също следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и своевременно направеното искане за присъждане на разноски от касационната страна и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на „Био Майнинг“ АД следва да се присъдят разноски за платено адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв., съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 12.04.2024г.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, Пети касационен състав,

### Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 390/22.01.2024г. постановено по АНД № 20231110202734/2023г. на СРС, 95 състав.

ОСТАВЯ В СИЛА определение № 2383/24.06.2024г. постановено по АНД № 20231110202734/2023г. на СРС, 95 състав.

ОСЪЖДА Регионална дирекция по горите – С., да заплати „Био Майнинг“ АД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.63д ЗАНН, сумата 1000 лева – съдебни разноски за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.